

Marcus 10, 17 – 25 : de rijke jongeling

De diamant

Op een avond zat een meester onder de grote boom van zijn dorp.

Een dorpeling kwam aangelopen. “Geef mij de kostbare steen!” riep hij. “Welke steen?” vroeg de meester. “Vorige nacht,” zei de dorpeling, “zei een engel mij in een droom dat ik ’s avonds in het dorp, een man zou aantreffen onder de grote boom. Hij zou mij een steen geven die mij rijk zou maken.”

De meester nam zijn reiszak en haalde er een steen uit. “Bedoelde de engel deze steen?” vroeg hij, en hij gaf de steen aan de dorpeling. “Een paar dagen geleden vond ik hem in het bos. Je mag hem houden.” Met bewondering keek de man naar de steen. Het was een diamant van onschatbare waarde.

Hij nam de steen aan en ging naar huis. Maar ’s nachts kon hij de slaap niet vatten. Er was iets dat hij niet begreep en dat hem niet met rust liet.

De volgende dag ging hij terug naar de meester onder de boom. Hij vroeg: “Meester, kunt u mij de rijkdom geven die het u mogelijk maakt om zomaar die diamant weg te geven?”

(Uit “*Een parel voor elke dag*”, C. LETERME, uitgeverij Averbode 2007)

Marcus 10, 17 – 25

We kennen allemaal het verhaal van de rijke jongeman die aan Jezus komt vragen hoe hij tot het Rijk van God kan toetreden. Als Jezus hem vertelt dat hij de gekende geboden moet naleven, bevestigt de man dat hij dit al heel zijn leven correct gedaan heeft. Dit antwoord bevalt Jezus, maar toch blijkt het niet genoeg te zijn. Hij voegt er immers een extra voorwaarde aan toe: de man moet al zijn bezit verkopen en het geld aan de armen geven. Dit blijkt teveel gevraagd voor de man, die teleurgesteld afdruipt.

We kennen ook allemaal de conclusie van het verhaal. “Het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van de naald te gaan dan voor een rijke om in het Koninkrijk van God binnen te geraken.” De ene historicus geeft als verklaring dat “het oog van de naald” de benaming was voor een kleine stadspoort in Jeruzalem. Als de grote poorten ’s nachts gesloten werden, kon men enkel nog via die kleine bewaakte poort de stad in en uit. Een groot dier als een kameel kon daar slechts met veel moeite doorheen, en zeker als het ook nog eens zwaarbeladen was. Een andere verklaring is dat men niet het dier bedoelt, maar wel het touw dat van kamelenhaar werd vervaardigd. Stel u voor dat u zo’n stevige koord, het dikste dat toen bestond, door het fijne oog van een naald moet zien te krijgen ...

Vragen, vragen, vragen ...

Eerlijk gezegd heb ik toch zo mijn bedenkingen als ik dit verhaal hoor. Vlaanderen is een rijke regio, en noem mij gerust een kapitalist als u wilt – maar het kan toch niet de bedoeling zijn dat wij ons allemaal ontdoen van al ons bezit? Je moet toch ergens van kunnen leven? Je moet je gezin toch onderhouden? En wat voor catastrofaal effect zou dit niet hebben op onze economie,

of op de voedselindustrie? Wil Jezus soms dat wij ons allemaal in de armoe storten? Trouwens, ik heb mijn centen eerlijk verdiend door er hard voor te werken. Is dat dan niets waard, soms?

En dan nóg iets. De man in het verhaal onderhield braaf alle geboden: niet moorden, niet stelen, niet liegen of bedriegen, respect voor zijn ouders, regelmatig naar de tempel gaan, ... Ook wij zijn toch allemaal goede mensen? En hadden wij niet te horen gekregen dat, als wij braaf waren, ook wij ooit naar de Hemel zouden gaan? Als die rijke man al het deksel op de neus krijgt – en onthoud: voor de Joden was welstand een teken van Gods zegen – hoeveel kans maken wij dan om in het Koninkrijk van God te komen?

Zware last

Stel u voor dat u uw hele leven in een rugzak zou moeten passen. Een auto. Een huis, meubels en TV inclusief. Uw volle kleerkast. Uw mooie collectie boeken. Al het geld op de bankrekening. En tenslotte nog alle mensen die voor u veel betekenen: uw partner, kinderen en kleinkinderen, familieleden, vrienden, burens, collega's, ... En als u dat allemaal in die ene rugzak geperst kreeg, beeld u in dan dat u die op de rug nam en op pad ging. U zou slechts traag vooruit komen, denkt u ook niet?

Natuurlijk hebben al die dingen in ons leven ook een waarde, en maken zij ons leven net rijker. Daar gaat het niet om. Het punt is dat bezit niet alleen veiligheid en gemoedsrust kan schenken, maar dat het ook tot een last kan worden als het te zwaar begint door te wegen. Tekort lijden is een zware last, maar teveel hebben leidt evenzeer tot zorgen. Je bent bezorgd om alles kwijt te raken door een verkeerde belegging. Je bent bang om inbrekers over de vloer te krijgen. Je gaat anderen wantrouwen, omdat je denkt dat zij op je geld uit zijn en dat zij je proberen te bedotten. Je voelt hoe anderen jaloers op je zijn, en hoe zij je jouw rijkdom misgunnen.

Ook het leven van de rijke man in het Evangelie wordt gedomineerd door zijn bezit, waar hij maar geen afstand van kan doen – zelfs niet als hij daardoor toegang tot het Koninkrijk van God zou verkrijgen.

Loslaten werkt bevrijdend

Hoe krijgen wij toegang tot het Koninkrijk van God? Moeten wij daarvoor echt wachten tot wij sterven, na een heel leven lang braaf te zijn geweest? Kan het niet wat vroeger, liefst nog tijdens ons leven? Ja, dat kan. Als God wil, kan Hij met Zijn almacht deze wereld perfect maken. Maar dat doet Hij niet. Hij heeft aan ons, Zijn schepping, vrije wil gegeven. Daarin zit impliciet de opdracht om de boodschap van Zijn liefde zelf in de realiteit te brengen.

Als wij ons concentreren op ons eigen bezit, kijken wij enkel naar onszelf en blijven wij blind voor de mensen rondom ons. Als wij enkel liefde voor onszelf hebben, hebben wij geen liefde voor de ander. Enkel door ons eigenbelang opzij te schuiven, kunnen wij onze volle aandacht schenken aan elkaar en kunnen wij een positieve impact hebben op het leven van mensen die in nood zitten. Enkel door te delen, heeft iedereen genoeg. Als we ophouden met de beste stoel voor onszelf op te eisen, zit iedereen uiteindelijk goed. Als we beseffen dat rijkdom geen doel op zich is, maar een middel om te zorgen voor een beter leven, voor onszelf én voor anderen, zal er niet langer tweedracht zijn tussen “zij die hebben” en “zij die niet hebben”, maar kan er vrede en rechtvaardigheid zijn voor allen. En zo brengen wij Gods Rijk van Liefde dichterbij de realiteit, hier en nu.